

§ 24. Dźwignica powinna być eksploatowana zgodnie z instrukcją eksploatacyjną opracowaną przez projektanta, wytwórcę lub użytkownika. Instrukcja powinna zawierać przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy i znajdować się w pobliżu dźwignicy, w miejscu dostępnym dla obsługi. W razie przebudowy lub zmiany systemu sterowania lub zmiany wyposażenia wpływającego na sposób jej eksploatacji należy opracować nową instrukcję eksploatacyjną.

§ 25. Naprawa elementów nośnych dźwignicy przy pomocy spawania, zgrzewania lub nitowania oraz wymiana składowych części konstrukcji nośnej, jak również wymiana wciągarek, zbloczy, zawiesi haka dźwignicy, bębnow i haków może być przeprowadzana tylko za zezwoleniem rejonowego dozoru technicznego. Zezwolenia wymaga także wprowadzenie zmian w konstrukcji dźwignicy, układach kinematycznych i sterowniczych, z wyjątkiem wymiany aparatów elektrycznych na aparaty identycznej konstrukcji.

§ 26. Użytkownikowi nie wolno zmieniać ustalonych przez rejonowy dozór techniczny urządzeń zabezpieczających eksploatację dźwignicy.

§ 27. O każdej awarii, niebezpiecznym uszkodzeniu dźwignicy oraz o wypadkach związanych z eksploatacją dźwignicy użytkownik powinien powiadomić właściwy organ dozoru technicznego.

Rozdział 6.

Zezwolenia na odstępstwa od wymagań.

§ 28. W wyjątkowych przypadkach uzasadnionych względami technicznymi dyrektor Urzędu Dozoru Technicznego może zezwolić na odstępstwa od wymagań ustalonych w rozporządzeniu i Przepisach dozoru technicznego.

§ 29. Decyzję o dopuszczeniu odstępstwa wydaje dyrektor Urzędu Dozoru Technicznego na wniosek zainteresowanego zakładu, po wysłuchaniu opinii Rady Dozoru Technicznego.

§ 30. Wniosek o dopuszczenie odstępstwa powinien wskazywać powody niemożności stosowania ustalonych wymagań oraz zawierać uzasadnienie celowości odstępstwa, stwierdzenie zachowania bezpieczeństwa użytkownika dźwignicy po zastosowaniu odstępstwa oraz niezbędną dokumentację techniczną i obliczeniową.

§ 31. Decyzja w sprawie dopuszczenia odstępstwa jest ostateczna.

§ 32. Przepisy §§ 28—31 mają zastosowanie również do dźwignic sprowadzanych z zagranicy.

Rozdział 7.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 33. 1. Jeżeli użytkownik dźwignicy zaprojektowanej lub zbudowanej przed dniem wejścia w życie rozporządzenia nie posiada poświadczenia wykonania i zbadania tej dźwignicy oraz dokumentów wymienionych w § 11 ust. 1 i 2, dźwignica taka powinna być poddana w ramach odbioru technicznego badaniu budowy w zakresie ustalonym przez właściwy rejonowy dozór techniczny.

2. Dla dźwignic wymienionych w ust. 1 okręgowy dozór techniczny może udzielić odstępstw od wymagań budowy ustalonych w rozporządzeniu i Przepisach dozoru technicznego.

§ 34. Dźwignice nie będące pod dozorem, oddane do użytku po dniu 9 maja 1961 r., ale przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, powinny być zgłoszone do rejestracji i odbioru technicznego w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 35. 1. Przepisy §§ 12 do 22 rozporządzenia nie mają zastosowania do suwnic, żurawi i wciągarek:

- 1) zainstalowanych na taborze kolejowym kolei użytku niepublicznego, z wyjątkiem zainstalowanych na taborze kolei państwowych,
- 2) eksploatowanych na obszarze kolejowym przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe” oraz przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Komunikacji, stanowiące zaplecze kolei, i przedsiębiorstwa robót kolejowych.

2. Przepisy §§ 4 do 10 rozporządzenia nie mają zastosowania do zakładów wymienionych w ust. 1 pkt 2.

§ 36. Traci moc zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 9 maja 1956 r. w sprawie dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia rejestracji oraz badań odbiorczych dźwigów i innych urządzeń dźwignicowych oraz terminów wykonania tej dokumentacji (Monitor Polski Nr 40, poz. 514).

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy rozdziału 2 wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

259

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 10 października 1963 r.

w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396 z późniejszymi zmianami) oraz art. 10 ust. 5 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 6 maja 1961 r. w sprawie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, świadczeń z ubezpieczeń społecznych i rent dla członków spółdzielni

pracy zatrudnionych w niektórych zakładach usługowych (Dz. U. z 1961 r. Nr 26, poz. 127 i z 1962 r. Nr 3, poz. 8) rozciąga się na pracowników zatrudnionych w zakładach usługowych określonych w tym rozporządzeniu, a należących do spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz opłacających zryczałtowany podatek od wynagrodzeń.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1963 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*